

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Adnexus decreto diei 7 mensis Octobris 2019, Prot. N. 404/19

**Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani
de memoria ad libitum B. Mariæ Virginis de Loreto**

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALEM

DECEMBER

10 B. Mariæ Virginis de Loreto

IN MISSALE ROMANUM

Die 10 decembris

Beatæ Mariæ Virginis de Loreto

De Communi beatæ Mariæ Virginis

Collecta

Deus, qui promissa Pátribus adimplens
beátam Vírginem Mariám elegisti,
ut Mater fieret Salvatóris,
concéde nobis illius exémpla sectári,
cuius humílitas tibi plácuít,
et obædiéntia nobis prófuit.
Per Dóminum.

IN ORDINEM LECTIONUM MISSÆ

Dei 10 decembris

689 bis

Beatæ Mariæ Virginis de Loreto

De Communi beatæ Mariæ Virginis.

LECTIO I	Is 7,10-14; 8,10, n. 707, 7.
PS. RESP.	Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55, n. 709, 5.
ALLEUIA	Cf. Lc 1, 28, n. 711, 1.
EVANG.	Lc 1, 26-38, n. 712, 4.

IN LITURGIAM HORARUM

Die 10 decembris

BEATÆ MARIE VIRGINIS DE LORETO

Alma Domus – quam chronica anno 1465 exarata dicit inventam nocte inter 9 et 10 decembris 1294, in ipso colle ubi adhuc est – origo est devotionis marianæ quæ in sanctuario Lauretano ostenditur, memoria mysterii incarnationis atque exemplorum evangelicorum Sanctæ Familiæ Nazarethanæ. Multi Summi Pontifices apostolicam curam sanctuario Virginis Lauretanæ tribuerunt, quæ a Benedicto XV patrona aeronautarum proclamata est. Litanie vero Lauretanæ per universam Ecclesiam diffunduntur.

De Communi b. Mariæ Virginis: Liturgia Horarum I, præter sequentia.

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex Epistola sancti Ioannis Pauli II papæ pro VII sæculari anniversario Almæ Domus Lauretanæ

(Lettera a Mons. P. Macchi, 15 agosto 1993: *Insegnamenti di Giovanni Paolo II, XVI/2, 526-537*)

Maria spatium corporale spiritualeque Incarnationis

Lauretána Alma Domus, non “reliquia” tantum est, sed pótius pretiósá ac vera “icóna”. “Icóna” non veritátum a sénsibus sepositárum, sed uníus evéntus et mystérii, id est *Incarnatiónis Verbi*.

Incarnátio quidem, quæ intra has sacras paríetes memorátur, statim próprium germanúmque sensum bíblicum recúperat; non enim de mera doctrína ágitur, quæ ad uniónem inter divínium et humánium áttinet, sed pótius de evéntu, qui in exácto témporis moménto ac defínito loco áccidit, sicut verba Apóstoli mirábiliter maniféstant: *Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere*.

María est Múlier; illa est, ut ita dicámus, spátium eódem témpore corpóreum et spirituále in quo Incarnátio facta est. Sed Domus étiam, in qua vixit, huius rei evocátio est manifésta.

Memória vitæ absconditæ Nazarethanæ res certas évocat et vitæ próprias ómnium hóminum mulierúmque. Ea nempe sensum sanctitátis familiæ rénovat, repénte osténdens univérsam summam virtútum, quæ hódie tam minitátæ sunt, id est fidélitas, vitæ obséquium, educátio filiórú, cura oratiónis, et quas christiánæ familiæ dénuo inveníre possunt intra paríetes Domus illíus sanctæ, primæ atque exímie históriæ ecclésiæ domésticæ.

Domus illa alma commémorat, eódem témpore, magnitúdinem vocatiónis ad vitam consecrátam ac virginitátem pro Dei Regno, quæ præclárum hábuit iníitium in persóna Mariæ, Vírginis et Matris.

Iuvénibus deínde, qui innumerábiles petunt peregrinántes ad Domum Matris, iteráre cúpimus ea verba quæ olim eis díximus: «Ite ad Mariám, ite cum María ... in corde vestro eius “fiat” résonet». Utinam iúvenes, iuxta præcépta Domus Nazarethanæ, renováre váleant

suam diligéntiam in cathólico laicórum órđine ad Christum in córdibus, famíliis, sciéntia atque societáte restituéndum.

Iustus ímpetus nostri témporis ad agnoscéndum pro muliere illum statum qui ad eam pértinet in Ecclésia et societáte, hic vero aptíssimam opportunitátem pervestigatiónis ínvenit. Quia *misit Deus Filium suum, factum ex muliere*, omnes mulieres, in María, ad talem dignitátem ita elevátæ sunt ut áliam illa maiórem cogitári néqueat.

Nulla theórica considerátio, prætérea, dignitátem humáni labóris exaltáre póterit magis quam scire quod Ipse Fílius Dei Názařeth laborávit et vocári permísit *fabri filius*.

Quómodo, déniq̄ue, non mentióem fácere possímus “electiÓnis páuperum”, quam Ecclésia in Concílio fecit et magis magisque clare póstea confirmávit? Austéræ et modéstæ sanctæ Domus parietes nos ádmonent Deum Ipsum hanc electiÓnem inauguravísse in María, quæ, sicut légitur in textum conciliarem, «præcéllit inter húmiles ac páuperes Dómini, qui salútem cum fidúcia ab Eo sperant et accípiunt».

Omni témpore étenim, ad paupertátem et passiÓnem quod áttinet, locum præcípuum in história Sanctuárii ægróti habuérunt, qui, primi ex ómnibus, peregrinántes ad Almam Domum accurrérunt et eius famam in géntibus diffudérunt. Ubinam céterum illi mélius excipiántur, nisi in Domo Illius quam in Litaníis Lauretánis invocámus sicut “salútem infirmórum” et “consolatricem afflictórum”?

«Hoc Sanctuárium Lauretánum – sicut dixit Ioáñnes XXIII – semper pátula fenéstia in univérsum orbem terrárum esse váleat, voces illas arcánas révocans, quæ animárum, familiárum populórumque sanctificatiÓnem annúntiant».

RESPONSORIUM

R/. Vere benedícta tu in muliéribus quia Deus in te pósuit tabernáculum suum. * Consecrábis Dómino multítudines populórum.

V/. Quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. * Consecrábis.

Oratio

Deus, qui promíssa Pátribus adímplens beátam Vírginem Mariám elegísti, ut Mater fieret Salvatóris, concéde nobis illius exémpla sectári, cuius humílitas tibi plácuít, et obædiéntia nobis prófuit. Per Dóminum.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet ad diem 10 decembris primo loco elogium quod sequitur:

Beátæ Mariæ Vírginis de *Loreto*, in Itália, cuius venerátio ducit ad mystérium IncarnatiÓnis Verbi Dei pro salúte nostra contemplándum, nos docens ad vocatiÓnem christiánam æquo ánimo assentíri.